

О КОМАДУ

И то се зове љубав (наслов оригинала је *Luv*) први пут је изведен на Бродвеју 1964. године и био је номинован за престижну награду Тони у категорији за најбољи драмски текст. 1967. године настала је истоимена филмска адаптација (са Џеком Лемоном у главној улози).

На домаћим сценама *Luv* је игран у Српском народном позоришту већ 1966. године, а у Атељеу 212 годину дана касније.

О ПИСЦУ

Мари Шизгал (Murray Schisgal, 1926-2020) био је амерички драмски писац, најпознатији по својим бродвејским хитовима *Дактилографи*; *Тигар* и *Luv*, као и сценарију за филм *Тутси* (са Дастином Хофманом у главној улози) за који је, као ко-сценариста, номинован за Оскара, Златни глобус и Бафту.

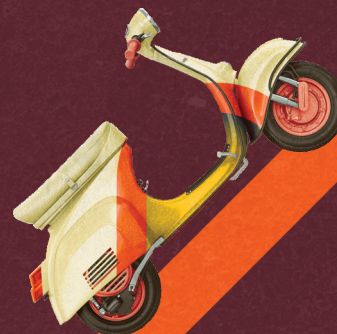
сезона 2020/2021. • 549. премијера

ГРАД УЖИЦЕ

НАРОДНО
ПОЗОРИШТЕ
УЖИЦЕ

Мари Шизгал
**И ТО СЕ
ЗОВЕ
ЉУБАВ**
режија: Ксенија Крњајски

Мари Шизгал

И ТО СЕ ЗОВЕ ЉУБАВ

Превод са енглеског: Ксенија Крнајски

Режија и избор музике: Ксенија Крнајски
Драматургија: Ирена Парезановић
Сценографија: Жељко Пишкорић
Костимографија: Драгица Лаушевић
Сценски покрет: Дамјан Кецојевић
Дизајн светла: Радомир Стаменковић
Дизајн звука: Никола Пејовић

ЛИЦА:
ХАРИ
МИЛТ
ЕЛЕН

Вахидин Прелић
Дејан Максимовић
Тања Јовановић

Инсписијент: Милена Радомировић
Суфлер: Јанко Радишић

Бине мајстор: Славко Васић
Мајстор светла: Александар Росић
Мајстор тона: Никола Пејовић
Кројачки радови: Гордана Мајдов Марковић,
Драгана Каћански

Гардероберка: Гордана Савић
Шминкерка / власуљарка: Мирјана Илић
Реквизитер: Милан Мијаиловић
Столарски радови: Обрадин Курлагић
Браварски радови: Обрад Радовановић
Декоратери: Млађен Ћитић,
Душко Јанковић,
Миломир Богдановић
Љиља Матић

Организатор:

Уметнички директор: мр Немања Ранковић
Директор: Зоран Стаматовић

Сезона: 2020/2021
Премијера: 549.

Ксенија Крнајски, биографија

Позоришна редитељка рођена у Новом Саду, живи у Београду. Режијала у Београду (Народно позориште, Звездара театар, Битеф театар, Мало позориште Душко Радовић, Позоришту Бошко Буха), Српском народном позоришту у Новом Саду, Суботици, Зрењанину, Лесковцу, Бугарској, Ирској и др. Од класичног репертоара поставила комаде Ибзена, Стерије, Агате Кристи; од савременог- Марка Рејвенхила, Роналда Шимелфенига, Дејвида Елдрица, Маје Пелевић, Тене Штивичић и многих других. Последњих година режира и опере (*Чаробна фула* W.A.Моцарта, *Омнибус опера* Менотија/Барбера/Хиндемита, *The Last Siren* lana Wilsona).

Добитница **Награде за најбољу режију** на 67. фестивалу Јоаким Вујић 2020. године (представа *Свици* НП Лесковац је освојила и награду за најбољу представу, као и награде у још пет категорија), **Награде за најбољу режију** на Интернационалном фестивалу позоришта за децу, ФЕСТИЋ, 2007. године за представу *Лек од бресквиног лишћа* Малог позоришта Душко Радовић, као и **Награде публике за најбољу оперску представу** на Армел фестивалу у Будимпешти 2016. године за *Омнибус оперу* Српског народног позоришта.

Као редитељ, али и као вишегодишњи члан жирија Награде за драмско писање Борислав Михаиловић Михиз (2013.-2018. године), посебно посвећена откривању и промовисању младих драмских писаца. Од 2004.-2008. године била је члан редакције позоришног часописа *Сцена*, а 2018. године члан жирија 63. Стеријиног позорја.

РЕДИТЕЉСКА БЕЛЕШКА

Више од педесет година је прошло од кад је Шизгал овим својим комадом прозвао људе који се муче да изговоре једну реч, који се копцају да би схватили шта она заправо значи, који је третирају као нешто што добро звучи на реклами и лепо изгледа на филму, али у животу не умеју да је доживе и да је пуне у своје срце. Један од ликова чак каже: „ЉУБАВ – каква помодна реч.“

Данас, у ери самопромоција на инстаграму; вибер стикера којима изражавамо емоције уместо речи; у време помпезних изјава љубави емотивним партнерима на друштвеним мрежама (јер вољети неког ван очију јавности се не рачуна); у тренду гифова у којима оно што осећамо уради/покаже неко други, славнији/експресивнији/духовитији од нас- ништа се није променило... Љубав је и даље „помодна“ реч, док је, парадоксално, доживети је и поделити са неким најскупља и најнедостижнија категорија живљења.

Шизгал је сматрао да је реч „љубав“ толико компромитована (а биле су тад 60-те), да је потребно смислити нову реч. Зато је овај свој комад назвао *LUV*. Наша представа носи назив *И ТО СЕ ЗОВЕ ЉУБАВ*, јер сам желела да звучи слаткасто, а иронично. Ово је наш ламент над једним слаткастим, шареним, музикалним и безбрижним временом у којем су наши родитељи освајали и поклањали срца на игранкама уз италијанске хитове, а иронија/аутоиронија је у односу на ово „наше“ време у којем је срце на тацни. А ретко за ким истински лупа.

Ксенија Крнајски

